

[Justitsministeren.]

om eller udrette noget væsentligt, hverken ved Presselov eller ved Straffelov. Men derfor er det ikke ligegyldigt, hvad der staar i dem. Hvis man skal bremse Sensationspressen, skal man i væsentlig Grad anvende Straffeloven, og det tror jeg nok, den vil søge at undgaa det længst mulige. Ellers kan man kun bremse den ved at oplyse Befolkningen.

Det kan jo ikke nytte noget, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen siger, at Berigtigelsesnævnet bør gaa ud — og det samme siger det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen —, naar Forholdet er det, at vi er naaet til det foreliggende Resultat efter mange og langvarige Overvejelser med Hensyn til, hvilken Ordning der i Almindelighed vilde blive den mest tilfredsstillende. Hvis man fra alle Sider i Udvalget mener, at Domstolene er bedre, ja, saa har jeg jo ikke noget herimod; men jeg kan ikke paa nærværende Tidspunkt sige andet, end at saaledes som Bestemmelsen er formuleret, har den vundet Tilslutning, og andre Forslag har ikke kunnet vinde almindelig Tilslutning.

Det er mig ganske ligegyldigt, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, om jeg siger Straamandsuvæsenet eller Straamandssystemet. Jeg mener nøjagtigt det samme. (*Aksel Larsen:* Naa!). Ja, jeg mener nøjagtigt det samme. Jeg har aldrig sagt, at man ikke kunde ramme de virkelig ansvarlige, det vilde man kunne gøre ved Presseforseelser lige saa vel som ved andre Forbrydelser. I nogle Tilfælde kan man faa Sagen opklaret, i andre ikke; man kan i hvert Fald gøre Forsøg paa det. Men skulde man gøre det, skulde man altsaa gaa over til de almindelige Straffe- og Erstatningsregler, og saa var alt, hvad der hed Pressefrihed, færdig. Derfor har jeg bevaret det nuværende Grundlag og fjernet visse Urimeligheder. Jeg er gaaet den gyldne Middelvej, som ellers plejer at blive anerkendt. Grundene hertil som til meget af det, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i øvrigt ønskede Oplysning om, findes i Bemærkningerne, som er saa ualmindelig udførlige, at jeg maa nøjes med at henvise til dem.

Det ærede Medlem beklagede, at han ikke havde fornærmet mig. Ja, men det har han da gjort saa tit, og det kan han da hurtigt opnaa igen, men for min Skyld skal han hverken gøre det eller beklage det. Jeg skal gerne gøre ham den Indrømmelse, at jeg er fuldt ud ansvarlig for Presselovforslaget, selv om jeg har haft mange Hjælpere til det.

Det kan jo ikke nytte noget, jeg forsøger at gøre det ærede Medlem mere juridisk forstaaende, end han er i Forvejen. Det ærede Medlem citerer Slutningen af § 6: „... kan Erstatningsansvar dog gøres gældende mod enhver, der er ansvarlig efter de i Almindelighed gældende Erstatningsregler“. Dette betyder jo netop, at hvor de almindeligt gældende Erstatningsregler ikke kommer til Anvendelse, altsaa hvor vedkommende ikke efter Forholdene har gjort sig skyldig i en vis grov Uagtsomhed, kan han heller ikke rammes. Det ærede Medlem sagde, at man ikke kan erstatte dette med nogle Udtalelser af mig. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener hermed; jeg søger at forklare ham, hvad der staar i Lovforslaget, og jeg har ingen anden Udvej end at bruge min Mund, naar jeg er heroppe. Selve Ordene staar tilstrækkelig tydeligt i Lovforslaget, og kan det ærede Medlem stadig ikke forstaa dem, maa han konferere med en af de faatallige Kommuner, han stoler paa, der har juridisk Opfattelse. (*Aksel Larsen:* Det har jeg gjort, og de siger det modsatte). Ja, de er sikkert ikke fremragende, men saa søg en mere fremragende Jurist!

Jeg kan ikke blive ved med at tale om alle disse Enkeltspørgsmaal. Angaaende Politisagerne har jeg svaret og henvist til Retsplejeloven, jeg kan ikke svare andet. I øvrigt er det begrundet ligesom alle de andre Ting i Bemærkningerne.

Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mente med sin Bemærkning om, at Justitsministeren har gjort Regeringen berygtet ved en utallig Bunke Injurieprocesser. Selv har jeg overhovedet kun anlagt een eneste, hvad jeg var temmelig nødt til, og de Injurieprocesser, der i øvrigt er anlagt, er fremkaldt ved Anmodninger udefra. Jeg har ikke nogen særlig Interesse deri, men jeg haaber, der kommer nogle flere og med betydelig større Effektivitet, naar jeg faar foretaget forskellige Lovændringer, som er paatænkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har misforstaaet den af mig omtalte Sag, idet han sagde, at det var en fast Medarbejder, der havde indsendt Referaterne; det var ingen fast Medarbejder, det var en Outsider-Referent, der havde indsendt dem. Men det, jeg har søgt at understrege, er, at jeg mener, der maa